

Lovforslag nr. L 191. Fremsat den 21. marts 2007 af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen)

Forslag

til

Lov om røgfri miljøer

Kapitel 1

Lovens formål, anvendelsesområde m.v.

§ 1. Formålet med loven er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af passiv rygning og forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

§ 2. Loven finder anvendelse på

- 1) arbejdspladser, herunder offshoreanlæg,
- 2) institutioner og skoler for børn og unge,
- 3) øvrige uddannelsesinstitutioner,
- 4) indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang,
- 5) kollektive transportmidler og taxaer samt
- 6) serveringssteder.

Stk. 2. Stk. 1 omfatter danske skibe, dansk registrerede luftfartøjer og udenlandsk registrerede luftfartøjer, der opereres i henhold til dansk driftstilladelse, uanset om skibet eller luftfartøjet befinder sig uden for dansk territorium. Loven finder dog ikke anvendelse på skibe hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland eller på luftfartøjer fra luftfartsselskaber, der er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland.

§ 3. Ved et rygerum forstås i denne lov et særligt lokale med gode udluftningsmuligheder eller ventilation. Rygerummet må ikke tjene som gennemgangsrum, og det må ikke indeholde funktioner, som anvendes af andre.

Stk. 2. Ved en rygekabine forstås i denne lov en fritstående enhed med udluftnings- eller ventilationssystem.

Kapitel 2

Generelle bestemmelser

§ 4. I lokaliteter m.v., der er omfattet af loven, er det ikke tilladt at ryge indendørs, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.

§ 5. Den enkelte arbejdsgiver skal udarbejde en skriftlig rygepolitik, der skal være tilgængelig for alle arbejdspladsens medarbejdere.

Stk. 2. Rygepolitikken skal som minimum indeholde:

- 1) Oplysning om, hvorvidt og hvor der må ryges på arbejdspladsen.
- 2) Oplysning om konsekvenserne af overtrædelse af arbejdspladsens rygepolitik.

Kapitel 3

Arbejdspladser, institutioner, skoler m.v.

Indendørs arbejdspladser

§ 6. Det er ikke tilladt at ryge indendørs på arbejdspladser, jf. § 4.

Stk. 2. Det kan besluttes, at det er tilladt at ryge i arbejdslokaliteter, der alene tjener som arbejdsplads for én person ad gangen.

Stk. 3. Det kan besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted.

Institutioner og skoler for børn og unge

§ 7. På børneinstitutioner, skoler, opholdssteder og lignende, der fortrinsvis har optaget børn og unge under 16 år, er det ikke tilladt for børn og unge samt elever at ryge på institutionens område.

Stk. 2. For døgninstitutioner, opholdssteder, kostskoler, efterskoler og lignende, der fortrinsvis har optaget unge i 15-16 års alderen og derover, og som også fungerer som bolig for de unge, kan det besluttes, at det er tilladt, at de unge ryger i rygerum og på deres egne værelser.

§ 8. For personer, der ikke er omfattet af § 7, er det ikke tilladt at ryge på institutionens uden-dørsarealer, hvor børn og unge færdes.

Stk. 2. Det kan besluttes at indrette rygerum, hvor de pågældende kan ryge.

Øvrige uddannelsesinstitutioner

§ 9. På uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af § 7, kan det besluttes, at elever og studerende må ryge i lokaler, som er stillet til rådighed som studieplads og kun benyttes af én elev eller studerende ad gangen.

Stk. 2. Det kan besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor elever og studerende må ryge.

Særlige arbejdspladser

§ 10. Sygehuse og lignende institutioner kan i ganske særlige tilfælde tillade patienter og pårørende at ryge.

§ 11. På plejehjem, døgninstitutioner, botilbud og lignende institutioner kan den enkelte beboer beslutte, om der må ryges i det værelse eller den bolig, der tjener som den pågældendes private hjem.

Stk. 2. Det kan pålægges beboere ikke at ryge i værelset eller boligen i det tidsrum, hvor personalet opholder sig dér.

§ 12. I private hjem, hvor der modtages en offentlig serviceydelse i form af personlig og praktisk hjælp, kan det som forudsætning for ydelsen pålægges beboere ikke at ryge i det tidsrum, hvor personalet opholder sig i boligen.

§ 13. I væresteder, varmestuer og lignende tilbud til socialt udsatte, hvor der kun er ét opholdsrum for brugerne, kan det besluttes, at rygning er tilladt.

§ 14. I Kriminalforsorgens institutioner bestemmer den indsatte, om der må ryges i den pågældendes opholdsrum.

Stk. 2. Det kan pålægges den indsatte ikke at ryge i sit opholdsrum i det tidsrum, hvor en ansat opholder sig dér.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 2.

§ 15. I den kommunale dagpleje og i puljeordninger, jf. §§ 24 og 25 i lov om social service, er det ikke tilladt at ryge i dagplejehjemmet og i andre lokaler til brug for dagpleje, når der passes børn.

Stk. 2. Lokaler, der primært er indrettet som børnenes lege- og opholdsrum, skal være røgfri hele døgnet.

§ 16. På arbejdspladser i private hjem, hvor arbejdsgiver arbejder i hjemmet, og hvor der er ekstern arbejdskraft tilknyttet, finder § 6 anvendelse.

Stk. 2. Hvis arbejdslokalet anvendes til bolig, er det tilladt at ryge i lokalet uden for den eksterne arbejdskrafts arbejdstid.

§ 17. Det kan besluttes, at rygning er tilladt på skibe i lokaler, der tjener som privat bolig for én person ad gangen.

Kapitel 4

Det offentlige rum m.v.

§ 18. I indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang, er det ikke tilladt at ryge, jf. § 4.

Stk. 2. Det kan besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted.

§ 19. I hotelværelser, kahytter og lignende lokaliteter, hvor der på erhvervsmæssig basis modtages overnattende gæster, kan det besluttes, at rygning er tilladt for gæsterne.

§ 20. I kollektive transportmidler og taxaer er det ikke tilladt at ryge indendørs, jf. § 4.

Stk. 2. På passagerskibe kan det besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted.

Kapitel 5

Serveringssteder

§ 21. Det er ikke tilladt at ryge indendørs på serveringssteder, jf. § 4.

Stk. 2. Ved et serveringssted forstås en lokalitet med servering af mad eller drikkevarer til indtagelse på eller ved salgsstedet.

Stk. 3. Det kan besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted.

Stk. 4. Der må ikke serveres eller medbringes mad eller drikkevarer i rygerum eller rygekabiner på serveringssteder. Det enkelte serveringssted kan dog tillade, at gæsterne selv medbringer drikkevarer i rygerum og rygekabiner.

§ 22. Det kan besluttes, at rygning er tilladt indendørs på små værtshuse og udskænkingssteder,

- 1) der har alkoholbevilling,
- 2) hvor der ikke serveres egentlig mad,
- 3) hvor serveringsarealet er under 40 m², og
- 4) hvor der er borde og stole på serveringsarealet.

Stk. 2. Små værtshuse og udskænkingssteder, der befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, er omfattet af stk. 1, hvis der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Kapitel 6

Tilsynsbestemmelser

§ 23. Arbejdsgiveren, indehaveren, restauratøren, bestyreren og forpagteren skal sørge for, at rygning kun sker i overensstemmelse med reglerne i denne lov.

§ 24. Tilsynet med overholdelsen af denne lov og de regler, der udstedes i medfør af denne lov, varetages af Arbejdstilsynet, jf. § 79 a i lov om arbejdsmiljø, Søfartsstyrelsen, jf. § 20 a i lov om sikkerhed til søs, og transport- og energiministeren, jf. § 150 f i lov om luftfart og § 66 a i offshoresikkerhedsloven.

Kapitel 7

Lønmodtagerforhold

§ 25. En lønmodtagers overtrædelse af rygeforbuddet på en arbejdsplads behandles efter de regler, der gælder for den pågældende lønmodtagers ansættelsesforhold i øvrigt.

Kapitel 8

Straffebestemmelser

§ 26. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 5 eller
- 2) overtræder et påbud meddelt efter § 79 a, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø, § 20 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs, § 150 f, stk. 1, i lov

om luftfart eller § 66 a, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven.

Stk. 2. Med bøde straffes den arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter, der tillader rygning indendørs i strid med reglerne i denne lov.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden, revision m.v.

§ 27. Loven træder i kraft den 15. august 2007.

Stk. 2. Samtidig ophæves lov nr. 436 af 14. juni 1995 om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende.

§ 28. I lov nr. 213 af 31. marts 2004 om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år foretages følgende ændring:

1. § 7 ophæves.

§ 29. I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 268 af 18. marts 2005, som ændret ved lov nr. 300 af 19. april 2006 og lov nr. 175 af 27. februar 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 79 indsættes:

»§ 79 a. Arbejdstilsynet fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Arbejdstilsynet kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. § 76 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.

Stk. 4. Klage over afgørelser, der træffes af Arbejdstilsynet efter stk. 1, kan indbringes for Arbejdstiljøklagenævnet. § 81, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse.«

§ 30. I lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 26. juli 2002, som senest ændret ved § 38 i lov nr. 567 af 9. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 2, ændres »og § 8« til: »§ 8 og § 20 a«.

2. Efter § 20 indsættes i kapitel 6:

»§ 20 a. Søfartsstyrelsen fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer på danske skibe. Søfartsstyrelsen kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. §§ 17, stk. 7 og 8, 22 og 24, stk. 1-3 og 5, og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.«

§ 31. I lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 1484 af 19. december 2005, som ændret ved lov nr. 1114 af 29. december 1997, § 97 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 5 i lov nr. 542 af 8. juni 2006 og som senest ændret ved forslag til lov om ændring af lov om luftfart (L 36) som vedtaget af Folketinget den 27. februar 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 150 e indsættes:

»§ 150 f. Transport- og energiministeren fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Transport- og energiministeren kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. §§ 150 e, stk. 2 og 3, 152, stk. 1, og 152 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.«

§ 32. I lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov), som ændret ved lov nr. 107 af 7. februar 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 66 indsættes i kapitel 6:

»§ 66 a. Transport- og energiministeren fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Transport- og energiministeren kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod loven, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. §§ 61, stk. 3, 62 og 65 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.

Stk. 4. Klage over afgørelser efter stk. 1, der træffes af transport- og energiministeren eller den, der er bemyndiget hertil, kan indbringes for Energiklagenævnet. §§ 67, stk. 2, 3, 4, nr. 2, og stk. 6, samt 68 finder tilsvarende anvendelse.«

§ 33. Indenrigs- og sundhedsministeren fremsætter forslag om revision af loven i folketingsåret 2009-10.

§ 34. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget er en udmøntning af den politiske aftale af 21. november 2006 om den fremtidige indsats for røgfri miljøer indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten.

Lovforslaget sætter de lovgivningsmæssige rammer for indsatsen over for ufrivillig udsættelse for passiv rygning for de næste tre år.

Efter aftalen skal loven revideres i folketingsssamlingen 2009-2010, således at nye regler kan sættes i kraft den 15. august 2010, hvor loven har virket i tre år.

Formålet med lovforslaget er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af røgfri miljøer samt at forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

Ved passiv rygning forstås indånding af den blandingsluft, der opstår, når røgen fra cigaretter, piber, cigarer, vandpiber, cerutter og lignende blandes med og forurener den omgivende luft.

Lovforslaget fastsætter bestemmelser for røgfri miljøer for følgende:

- 1) Ansatte m.v. på arbejdspladser – indendørs.
- 2) Børn, unge, elever, ansatte samt andre på institutioner, skoler m.v. for børn og unge, fortrinnsvis under 16 år – indendørs og udendørs.
- 3) Elever og studerende på ungdomsuddannelser, VUC'er, mellemlange videregående uddannelser, videregående uddannelser m.v.
- 4) Patienter og pårørende på sygehuse m.v.; borgere, hvis bolig på samme tid er et hjem og en arbejdsplads for en ansat; brugere af væresteder for socialt udsatte; børn i dagpleje; ansatte og arbejdsgivere på arbejdspladser i private hjem; ansatte på skibe.
- 5) Hele befolkningen i det offentlige rum – indendørs.
- 6) Passagerer i kollektive transportmidler m.v.
- 7) Gæster på serveringssteder.

Lovforslaget fastsætter mindstekrav for røgfri miljøer. Den enkelte kommunalbestyrelse, arbejdsplads m.v. tager stilling til den lokale udmøntning af loven, herunder anvendelse af lovens undtagelsesmuligheder. Der er i den forbindelse ikke noget til hinder for, at der indføres mere restriktive regler, end der følger af loven.

2. Gældende ret

Folketinget vedtog i 1995 lov nr. 436 af 14. juni 1995 om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende.

Loven fastsætter bestemmelser om røgfri miljøer på det statslige område, hvor udgangspunktet er, at tobaksrygning ikke er tilladt. For det kommunale og amtskommunale område pålægger loven kommunalbestyrelser og amtsråd at fastsætte bestemmelser om røgfri miljøer på deres institutioner, i transportmidler og lignende samt i kommunale og amtskommunale lokaler, hvortil offentligheden har adgang.

I 2000 blev loven skærpet - lov nr. 1313 af 20. december 2000 – ved tilføjelse af bl.a. særlige regler for kommunale og amtskommunale skoler og børneinstitutioner samt fritids- og ungdomsklubber. Lovændringen indebar blandt andet, at elever ikke længere måtte ryge i folkeskolen.

I 2005 blev det ved lov – lov nr. 298 af 27. april 2005 - obligatorisk at skilte om rygepolitik på offentligt tilgængelige serveringssteder.

3. Regeringens overvejelser.

Med henblik på at udbrede røgfri miljøer tog regeringen initiativ til, at 2005 blev året for en bred, folkelig debat om rygeregler, røgfri miljøer og passiv rygning.

For regeringen har det været væsentligt at få en debat om, på hvilke måder røgfri miljøer bedst kan udredes, og hvordan man bedst kan sikre respekt for og overholdelse af fremtidens regler om røgfri miljøer.

En række dilemmaer er gået igen i debatten, f.eks. om rygeregler for meget alvorligt syge patienter indlagt på sygehus; rygeregler på plejehjem, som på sam-

me tid er hjem for en borger og arbejdsplads for en ansat; rygeregler på serveringssteder, hvor der befinder sig både gæster og personale.

4. Den ordning, som lovforslaget lægger op til

Lovforslaget fastsætter to overordnede regler vedrørende røgfri miljøer.

For det første vil det ikke være tilladt at ryge indendørs i lokaliteter, som er omfattet af loven, medmindre det fremgår af lovens andre bestemmelser.

Det drejer sig om følgende:

- 1) Arbejdspladser, herunder offshoreanlæg.
- 2) Institutioner og skoler for børn og unge.
- 3) Øvrige uddannelsesinstitutioner.
- 4) Indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang.
- 5) Kollektive transportmidler og taxaer.
- 6) Serveringssteder.

For det andet skal den enkelte arbejdsgiver udarbejde en skriftlig rygepolitik for virksomheden, der skal være i overensstemmelse med loven og lovens hovedregel om, at det ikke er tilladt at ryge indendørs. Endvidere skal rygepolitikken opfylde to minimumskrav.

De steder, hvor det ifølge lovforslaget kan besluttes at tillade rygning, f.eks. i lokaliteter, som tjener som arbejdsplads for én person ad gangen, skal det ske med udgangspunkt i lovens formål om at forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning. Tilsvarende hensyn skal tages i forbindelse med beslutning om at indrette rygerum og rygekabiner.

Arbejdspladser

I overensstemmelse med den politiske aftale gennemføres der en ensartet regulering af hele det danske arbejdsmarked.

- *Hovedreglen* er, at der ikke må ryges indendørs på danske arbejdspladser. Det gælder både offentlige og private arbejdspladser.
- *Som første undtagelse* vil det være tilladt at ryge i lokaler, der alene tjener som arbejdsplads for én person ad gangen.
- *Som anden undtagelse* vil det være tilladt at indrette:
 - Rygerum, dvs. lokaler med gode udluftningsmuligheder, der i øvrigt ikke tjener som gennemgang eller indeholder funktioner (kopimaskiner, lager osv.), som medarbejderne er nødt til at gøre brug af i deres arbejde.
 - Rygekabiner.

Med lovforslaget bliver det *private* arbejdsmarked omfattet af lovgivningen om røgfri miljøer. Den nuværende lovgivning omfatter statslige og kommunale arbejdspladser samt visse selvejende institutioner.

For de *statslige arbejdspladser* afskaffes fire bestemmelser.

For det første afskaffes bestemmelsen om, at tobaksrygning er tilladt i lokaler for mere end én ansat, såfremt de ansatte, der har arbejdssted i sådanne lokaler, erklærer sig indforstået hermed, eller såfremt der træffes foranstaltninger, der sikrer, at ingen af de andre ansatte ufrivilligt generes af tobaksrygningen.

For det andet afskaffes bestemmelsen om, at tobaksrygning tillades i særligt markerede områder i tilfælde, hvor det er overordentlig vanskeligt eller kostbart at indrette særskilte lokaler til tobaksrygning, såfremt der træffes foranstaltninger, der sikrer, at ingen af de andre ansatte ufrivilligt generes af tobaksrygningen.

For det tredje afskaffes bestemmelsen om, at tobaksrygning er tilladt under møder i den statslige forvaltning, hvis samtlige mødedeltagere er enige om det.

For det fjerde afskaffes bestemmelsen om, at tobaksrygning undtagelsesvis kan tillades, hvor der er særlige hensyn, der taler imod et forbud mod tobaksrygning, og hvor det kan ske, uden at andre ufrivilligt generes heraf.

Kommuner og regioner bliver med lovforslaget omfattet af den ensartede regulering af arbejdsmarkedet. Den hidtidige lovgivning har alene pålagt hver kommunalbestyrelse og hvert regionsråd at fastsætte bestemmelser om røgfri miljøer på kommunale og regionale arbejdspladser m.v.

Institutioner og skoler for børn og unge

Med lovforslaget fastsættes, at der i børneinstitutioner, skoler m.v. fremover ikke må ryges på udenørsarealer, hvor børnene færdes. Efter de gældende regler er udendørs rygning bl.a. forbudt på folkeskolelærers område.

På *øvrige uddannelsesinstitutioner* vil der blive samme mulighed for at tillade rygning på studiepladser, der kun benyttes af én elev eller studerende, og for at tillade rygerum og rygekabiner, som der er på arbejdspladser.

Særlige arbejdspladser, f.eks. sygehuse, plejehjem, Kriminalforsorgens institutioner og kommunale dagplejehjem.

For en række arbejdspladser gør specielle forhold sig gældende. Det gælder bl.a. steder, som på samme tid er hjem eller længerevarende opholdssted for en borger og arbejdsplads for en ansat.

I overensstemmelse med aftalen om den fremtidige indsats for røgfri miljøer følger lovforslaget et princip om, at på arbejdspladser, der tillige udgør bolig for

borgere, er det borgeren selv, som fastsætter rygepolitikken i »sin egen bolig«.

Lovforslaget indeholder særlige bestemmelser på følgende områder:

For *sygehuse* og lignende indeholder forslaget en særlig bestemmelse om, at et sygehus i ganske særlige tilfælde kan tillade rygning for patienter og pårørende.

På *plejehjem, døgninstitutioner, botilbud og lignende* bestemmer den enkelte beboer, om der må ryges i det værelse eller den bolig, som er beboerens private hjem. Det vil dog kunne pålægges beboerne ikke at ryge i deres værelser eller bolig i den tid, hvor de ansatte opholder sig dér.

I *private hjem, som modtager hjemmehjælp m.v.*, kan det pålægges som en forudsætning for at modtage hjælp, at beboerne ikke ryger, mens personalet opholder sig i hjemmet.

På *væresteder, varmestuer og lignende tilbud for socialt udsatte*, hvor der kun er ét opholdsrum, kan det bestemmes, at rygning skal være tilladt.

I *Kriminalforsorgens institutioner* bestemmer den indsatte, om der må ryges i den pågældendes eget opholdsrum. Det vil dog kunne pålægges den indsatte ikke at ryge i det tidsrum, hvor en ansat opholder sig dér.

I den *kommunale dagpleje* og puljelignende dagplejer må der ikke ryges i dagplejehjemmet, når der passes børn. Lokaler, der primært er indrettet som børnenes lege- og opholdsrum, skal være røgfri hele døgnet.

Arbejdspladser i private hjem med eksternt arbejdskraft tilknyttet er omfattet af reglerne for arbejdspladser. Hvis arbejdslokalerne tillige anvendes til bolig, må der dog ryges uden for den eksterne arbejdskrafts arbejdstider.

På *skibe* kan rygning tillades i lokaler, der tjener som privat bolig for én person.

Det offentlige rum og kollektive transportmidler

Lovforslaget indebærer, at rygning ikke vil være tilladt i kollektive transportmidler og taxaer samt i det offentlige rum i øvrigt, dvs. lokaler, hvortil offentligheden har adgang. Der vil dog blive mulighed for at indrette rygerum og rygekabiner i lokaler, hvortil offentligheden har adgang.

Serveringssteder

Hovedreglen vil være, at der ikke må ryges på indendørs serveringssteder. Det vil dog være tilladt at indrette rygerum og rygekabiner. I disse rygelokaliteter vil det kunne tillades at medbringe drikkevarer.

Små værtshuse og udskænkingssteder – bodegaer, krostuer og lignende – kan selv bestemme, om de vil

tillade rygning. Bestemmelsen omfatter små serveringssteder:

- Der har alkoholbevilling.
- Der ikke serverer egentlig mad.
- Hvor serveringsarealet er under 40 m².
- Hvor der er borde og stole på serveringsarealerne.

Befinder værtshuset sig under tag med et andet serveringssted, vil det være en betingelse, at der er selvstændig indgang fra gaden til værtshuset, og at det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Tilsyn

Det fremtidige tilsyn med overholdelsen af denne lov varetages af Arbejdstilsynet, Søfartsstyrelsen og transport- og energiministeren som et led i de pågældende tilsynsmyndigheders tilsyn efter arbejdsmiljøloven, lov om sikkerhed til søs, luftfartsloven og offshoresikkerhedsloven.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De kontrolmæssige opgaver i relation til håndhævelse af loven forudsættes løst inden for bestående ressourcemæssige rammer.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget vil ikke have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet generelt, da indretning af rygerum eller opsætning af rygekabiner udelukkende vil ske på frivillig basis.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervs Regulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet i et omfang, der berettiger, at det bliver forelagt virksomhedspanelet. Forslaget har derfor ikke været forelagt for Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

7. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen konsekvenser for miljøet.

8. Lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

F. t. l. om røgfri miljøer

10. Udtalelser over lovforslaget

Lovforslaget har i udkast været udsendt i høring. Der er modtaget høringssvar fra følgende: Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Astma-Allergi Forbundet, Beboer- og Pårørendeudvalget på Valby Sogns Plejehjem, Beskæftigelsesministeriet (herunder Arbejdsdirektoratet, Arbejdstilsynet og Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø), Peder Bjerring, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), John Christensen, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Lungeforening, Danmarks Rederiforening, Bilfærgernes Rederiforening, Rederiforeningen for Mindre Skibe og Rederiforeningen af 1895, Danmarks Restauranter & Cafeer (DRC), Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Automat Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri (DI), Dansk Kollektiv Trafik (DKT), Dansk Sygeplejeråd, Dansk Tandlægeforening, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Fysioterapeuter, Danske Regioner, De Samvirkende Invalideorganisationer (DSI), Det Nationale Råd for Folkesundhed, Diabetesforeningen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Energistyrelsen, Fag og Arbejde (FOA), Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forebyggelses- og Patientrådet, Foreningen af Danske Lægestuderende (FADL), Forsvarsministeriet, Funktionærenes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Handel, Transport & Service (HTS), Hjerteforeningen, Hotel – Restaurant & Turisterhvervet (HORESTA), Jordemo-

derforeningen, KFUM's Sociale Arbejde i Danmark, Kirkens Korshær, Kirkeministeriet, KL, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kræftens Bekæmpelse, Landsforeningen Røgfrit Miljø, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Lægeforeningen, Maskinmestrenes Forening, Miljøministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Netværk af Forebyggende Sygehuse i Danmark, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet (NNF), Peder Lykke Centret, Åse Pedersen, Philip Morris, Restauratørforeningen af 1881, Århus Amt samt Restauratørforeningen af 1883, Fyns Amt, Rygerpartiet, Rådet for Socialt Udsatte, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Sammenslutningen Københavns Taxa, Smoke Free Systems, Smoke Solution, Socialministeriet, Socialpædagogerne, Statens Luftfartsvæsen, Sund By Netværket, Sundhedskartellet, Søfartens Ledere, Tobaksindustrien, Transport- og Energiministeriet (herunder DSB), Undervisningsministeriet (herunder Efterskoleforeningen, Dansk Friskoleforening og Frie Grundskolers Fællesråd), Værtshuse i Vejle området og Økonomi- og Erhvervsministeriet (herunder Søfartsstyrelsen og Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR)).

11. Vurdering af konsekvenserne af lovforslaget

	Positive konsekvenser / mindre-udgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Miljømæssige konsekvenser	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen konsekvenser	Ingen konsekvenser
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Formålet med loven er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige ef-

fer af passiv rygning samt at forebygge, at nogen ufrivilligt udsættes for passiv rygning.

Den dokumenterede viden om de sundhedsskadelige effekter af passiv rygning er gennem de seneste år blevet større.

Passiv rygning øger risikoen for at få bl.a. kræft, hjertesygdomme og luftvejslidelser. Børn – især børn under 4 år - er mere sårbare over for passiv rygning end voksne.

Antallet af ikke-rygere er steget fra 65 % til ca. 75 % af befolkningen i løbet af 10 år.

Til § 2

Lovens anvendelsesområde fastlægges i denne bestemmelse.

Lovens anvendelsesområde er arbejdspladser, offentlige såvel som private, institutioner og skoler for børn og unge, øvrige uddannelsesinstitutioner, indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang, kollektive transportmidler og taxaer samt serveringssteder.

Offshoreanlæg er ligeledes som arbejdsplads omfattet af loven. På offshoreanlæg er der en række rygestræktioner på grund af risikoen for gasudslip og de dermed forbundne brand- og eksplosionsfarer. Det er således forbudt at ryge udendørs, og indendørs er der af samme årsag meget restriktive bestemmelser om røgfri miljøer.

Ved kollektive transportmidler forstås i denne lov alle former for indretninger, som kan fragte flere personer i lukkede rum, som f.eks. tog, busser, passagerskibe og luftfartøjer, som er tilgængelige for offentligheden.

Loven omfatter ikke private hjem og foreninger, hvor der ikke er umiddelbar adgang for offentligheden, medmindre der samtidig er tale om arbejdspladser.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at loven finder anvendelse på danske skibe, på dansk registrerede luftfartøjer og på udenlandsk registrerede luftfartøjer, der opereres i henhold til dansk driftstilladelse, uanset om skibet eller luftfartøjet befinder sig uden for dansk territorium.

Bestemmelsen indebærer, at rygeforbuddet, jf. lovens §§ 6 og 20, også gælder for de pågældende skibe og luftfartøjer i udenrigsfart.

Reglerne i lov om sikkerhed til søs, herunder reglerne om Søfartsstyrelsens tilsyn efter reglerne i lov om sikkerhed til søs, finder anvendelse på danske skibe, uanset om de befinder sig uden for dansk territorium, jf. § 1, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs. Reglerne i luftfartsloven, herunder reglerne om transport- og energiministerens tilsyn med luftfartøjer, finder ligeledes som udgangspunkt anvendelse for luftfart med dansk luftfartøj uden for dansk område, jf. luftfartslovens § 4, stk. 1, og for udenlandsk registrerede luftfar-

tøjer, der opereres i henhold til dansk driftstilladelse, jf. luftfartslovens § 4, stk. 2.

Lovens anvendelsesområde er således efter bestemmelsen for skibe og luftfartøjer afgrænset i overensstemmelse med, hvad der som udgangspunkt gælder efter lov om sikkerhed til søs og luftfartsloven.

Loven finder ikke anvendelse for Færøerne og Grønland, jf. lovens § 34. Det er derfor med bestemmelsen præciseret, at loven ikke finder anvendelse på skibe hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland eller på luftfartøjer drevet af luftfartsselskaber, der er hjemmehørende på Færøerne eller i Grønland.

Til § 3

I bestemmelsen defineres et rygerum i stk. 1 og rygekabiner i stk. 2.

Ifølge stk. 1 er et rygerum et særligt lokale indrettet med henblik på rygning. Rummet skal være forsynet med gode udluftningsmuligheder eller ventilation.

Et rygerum må ikke tjene som gennemgang eller indeholde funktioner, som ansatte gør brug af i deres arbejde (kopimaskine, lager osv.), eller som er stillet til rådighed for og anvendes af børn og unge i dagtilbud, elever, studerende, beboere på institutioner for børn, unge og voksne m.v. Tilsvarende gælder for rygerum i det offentlige rum, i kollektive transportmidler samt på serveringssteder.

Ifølge stk. 2 forstås ved rygekabine en fritstående enhed med udluftnings- eller ventilationssystem. Enheden vil sædvanligvis være med loft, lukket på tre sider og åbent på den fjerde. Det kan være en enhed, som renses luften gennem støv- og gasfiltre af tilstrækkelig kvalitet, og som fører den tilbage til rummet, eller enheden kan have mekanisk udsugning, der fører den forurenede luft til det fri.

Til § 4

Bestemmelsen fastlægger en overordnet regel om, at det ikke vil være tilladt at ryge i indendørs lokaliteter, der er omfattet af loven, medmindre andet fremgår af lovens øvrige bestemmelser.

Ved indendørs lokaliteter forstås udover f. eks. arbejdslokaler, fælles opholdsrum, undervisningslokaler, trapper og vestibuler, offentlige og private ekspeditionslokaler, kulturhuse og idrætshaller også tog, busser, taxaer og passagerskibe.

Til § 5

I denne bestemmelse pålægges der den enkelte arbejdsgiver pligt til at udarbejde en rygepolitik for arbejdspladsen. Kravet om en rygepolitik skal medvirke

til, at lov om røgfri miljøer bliver udmøntet på den enkelte arbejdsplads.

Rygepolitikken skal være skriftlig og tilgængelig for alle ansatte. Information om rygepolitikken er en vigtig forudsætning for, at den kan blive efterlevet og håndhævet. Skiltning kan her være en nyttig formidlingsform.

Rygepolitikken skal være i overensstemmelse med loven og bestemmelsen i § 6, stk. 1, om, at det ikke er tilladt at ryge indendørs på arbejdspladser.

Som minimum skal rygepolitikken indeholde nedstående to elementer.

For det første oplysning om, hvorvidt der må ryges på virksomheden, og i givet fald en beskrivelse af, hvor der må ryges. Indendørs kan der kun være tale om at tillade rygning i arbejdslokaler, der alene tjener som arbejdsplads for én person og/eller i rygerum og rygekabiner, jf. § 6, stk. 2 og 3. Udendørs rygning er ikke omfattet af lovens bestemmelser.

For det andet oplysning om hvilke konsekvenser, der følger af overtrædelse af rygepolitikken for ansatte. Det kan f.eks. være de almindelige ansættelsesretlige regler, der gælder på arbejdspladsen. Rygepolitikken kan også oplyse om konsekvenser for udefrakommende ved overtrædelse af rygepolitikken.

Mange arbejdspladser har allerede i dag en rygepolitik. Det fremgår bl.a. af en befolkningsundersøgelse fra november/december 2006.¹⁾

Undersøgelsen viser, at 7 % af de ansatte oplyser, at rygning er forbudt på virksomhedens område eller i arbejdstiden, 34 % oplyser, at rygning er forbudt inden døre, 22 % oplyser, at rygning kun er tilladt i rygerum eller rygekabiner, 7 % oplyser, at rygning er tilladt i visse lokaler (f.eks. eget kontor) og 30 % oplyser, at rygning er tilladt overalt.

Til § 6

Ifølge stk. 1 forbydes rygning på alle indendørs arbejdspladser, offentlige såvel som private.

Med en indendørs arbejdsplads forstås lokaler, hvor en arbejdstager udfører sit arbejde. Rygeforbuddet omfatter bl.a. arbejdslokaler, møderum, lagerrum, undervisningslokaler, kantiner, indgangspartier, vestibuler, trapper, korridorer, elevatorer og tilsvarende rum, hvor ansatte opholder sig i kortere eller længere tid.

Rygeforbuddet omfatter som udgangspunkt også firmabiler, lastbiler og andre transportmidler, hvorfra en arbejdstager udfører sit arbejde.

I lighed med hovedreglen efter arbejdsmiljøloven omfatter denne lov arbejde, der udføres for en arbejdsgiver. Det er uden betydning, om der er tale om lønnet eller ulønnet beskæftigelse.

Lovforslaget indeholder to muligheder for undtagelser fra hovedreglen i stk. 1.

De to undtagelsesbestemmelser - i stk. 2 og 3 - er ikke en rettighed for rygerne.

Den første undtagelse i stk. 2 indebærer, at den enkelte arbejdsplads kan beslutte, at det vil være tilladt at ryge i arbejdslokaler, der alene tjener som arbejdsplads for én person ad gangen.

Et arbejdslokale for én person kan være et kontorlokale, men det kan også være f.eks. førerhuset i en lastbil, i et lokomotiv eller førerkabinen i en kran.

Et arbejdslokale for én person kan godt benyttes af flere personer på skift, men det vil være en forudsætning, at der er effektiv udluftning.

I forbindelse med den rygepolitik, som en arbejdsgiver skal udarbejde i henhold til § 5, skal der bl.a. tages stilling til, om rygning i arbejdslokaler, som kun tjener som arbejdsplads for en person ad gangen, skal tillades.

Ved stillingtagen til hvilke arbejdslokaler, der i givet fald må ryges i, skal særligt iagttages, hvad det enkelte arbejdslokale anvendes til, herunder i hvilket omfang lokalet - udover at tjene som arbejdsplads for én person - anvendes som mødelokale eller til personale-, klient-, -patient- eller publikumskontakt, samt lokalets udluftningsmuligheder og adgangsforhold.

Den anden undtagelse i stk. 3 tillader at indrette særlige rygerum og rygekabiner. Der henvises til bemærkningerne til § 3.

Til § 7

§ 7 vedrører børneinstitutioner, skoler, opholdssteder og lignende institutioner, der fortrinsvis har optaget børn og unge under 16 år.

Bestemmelsen omfatter dag- og klubtilbud, døgninstitutioner, folkeskoler, ungdomsskoler og lignende institutioner for børn og unge.

Det er uden betydning, om der er tale om offentlige institutioner eller private institutioner.

§ 7 viderefører i vidt omfang nuværende bestemmelser, hvorefter der er forbud mod rygning for elever i folkeskolen, ungdomsskolen, ungdomskostskoler samt for børn og unge i dag- og klubtilbud, døgninstitutioner, fritidsklubber og lignende tilbud.

I stk. 1 fastlægges, at det ikke vil være tilladt for optagne børn og unge samt elever at ryge på institutionens område. Det omfatter såvel alle indendørs lokaliteter som alle udendørs arealer, dvs. skolegårde, idrætspladser, legepladser og andre af institutionens udendørsarealer.

Døgninstitutioner, kostskoler, efterskoler og lignende tjener i en periode som privat bolig fortrinsvis

for unge i 15-16 års alderen og derover. Ifølge stk. 2 kan det besluttes at fastsætte regler, som tillader, at de unge ryger i rygerum og på eget værelse.

Til § 8

Bestemmelsen tager sigte på lærere, pædagoger, forældre og andre, der opholder sig på institutionen. For personer, der ikke er omfattet af § 7, følger det af lovens hovedregel i § 4, at rygning ikke er tilladt indendørs. Det følger af § 8, at det for disse personer heller ikke vil være tilladt at ryge udendørs.

Rygeforbuddet omfatter også personer, der opholder sig på institutionen uden for dens normale åbningstid, f.eks. fordi institutionens lokaler benyttes til andre formål.

Den gældende lovgivning indeholder kun forbud mod udendørs rygning på folkeskoler, kommunale ungdomsskoler, ungdomskostskoler og i skolefritidsordninger. Med forslaget udvides forbuddet til også at omfatte børneinstitutioner m.v.

Ifølge stk. 2 kan det dog besluttes at indrette rygerum for personer, der ikke er omfattet af § 7, hvor de pågældende kan ryge.

Til § 9

I bestemmelsen fastlægges regler for elever og studerendes rygning på andre uddannelsesinstitutioner, der ikke er omfattet af § 7, dvs. institutioner for ungdomsuddannelser, VUC'er, mellemlange videregående uddannelser, videregående uddannelser m.v.

Personer omfattet af bestemmelsen er med meget få undtagelser personer på 16 år og derover.

§ 9 svarer indholdsmæssigt til bestemmelserne i § 6, stk. 2 og 3, for arbejdspladser.

Ifølge stk. 2 kan det besluttes, at elever og studerende må ryge i rygerum og rygekabiner.

Til § 10

Bestemmelsen gælder for sygehuse og lignende. Det kan f.eks. være hospicer.

Sygehuse er omfattet af bestemmelserne i § 6. Hovedreglen er, at det ikke er tilladt at ryge på indendørs arbejdspladser. Reglen gælder også for ikke-ansatte, f.eks. patienter og pårørende.

Gennem de senere år har flere og flere sygehuse indført regler, som forbyder eller væsentligt begrænser rygning blandt patienter, personale og pårørende.

Bestemmelsen i § 10 er en konduite bestemmelse, der skal ses i lyset heraf. Den tager sigte på at give meget syge patienter og deres pårørende mulighed for at ryge og bør kun anvendes i ganske særlige tilfælde.

Rygning i henhold til § 10 kan f.eks. tillades i forbindelse med, at en patient bliver orienteret om, at den pågældende har fået diagnosticeret en meget alvorlig og livstruende sygdom, eller en pårørende, som opholder sig på sygehuset i forbindelse med, at en nærtstående befinder sig i en livstruende tilstand eller i terminal fase.

Til § 11

Bestemmelsen vedrører plejehjem, døgninstitutioner, botilbud og lignende institutioner, der både er privat hjem for en beboer og arbejdsplads for en ansat.

Ud over plejehjem for ældre og handicappede sigter bestemmelsen mod f.eks. psykiatriske døgninstitutioner.

Disse institutioner er omfattet af reglerne i § 6 om rygning på arbejdspladser. Rygning vil således ikke være tilladt i fællesområder, dvs. fælles spise- og opholdsrum for beboerne og deres besøgende, trapper, køkkenfaciliteter, lagerrum, møderum, indgangspartier, vestibuler, elevatorer, fælles badefaciliteter og toiletter m.v.

Det følger af bestemmelsen, at den enkelte beboer selv fastsætter rygepolitikken i sit eget hjem. Beboernes eget hjem er i denne sammenhæng det værelse eller den bolig, der tjener som den enkelte beboers private hjem.

Af hensyn til personalet er det i stk. 2 fastsat, at det kan pålægges beboere ikke at ryge i deres værelse eller i deres bolig i det tidsrum, hvor personalet opholder sig dér.

Bestemmelsen indebærer, at der skal foretages en konkret vurdering af, hvorvidt en beboer skal pålægges ikke at ryge i den pågældendes værelse eller bolig i det tidsrum, hvor personalet opholder sig dér. Der skal ved vurderingen af, om den enkelte skal pålægges ikke at ryge, lægges vægt på, i hvilket omfang personalet uden et sådant pålæg vil blive udsat for ufrivillig passiv rygning. Det forudsættes, at vurderingen af, hvorvidt der er behov for at udstede et pålæg efter bestemmelsen, foretages efter ensartede kriterier for de enkelte beboere.

Til § 12

Af hensyn til de ansatte, der yder en serviceydelse til en borger i dennes private bolig, er det i denne bestemmelse fastsat, at det som en forudsætning for en offentlig serviceydelse i form af personlig og praktisk hjælp vil kunne pålægges en beboer, der modtager en sådan serviceydelse, ikke at ryge i det tidsrum, hvor personalet opholder sig i boligen. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 2.

Det forudsættes med bestemmelsen, at det stilles som et vilkår for den konkrete afgørelse om tildeling af personlig og praktisk hjælp, at beboeren ikke må ryge i det tidsrum, hvor personalet opholder sig dér. Hvis der ikke ved afgørelsen om tildeling af personlig og praktisk hjælp er fastsat et vilkår om rygeforbud, mens hjælpen modtages, vil der ikke som en forudsætning for ydelsens levering kunne stilles krav om, at beboeren ikke må ryge. Dette gælder uanset, om den offentlige serviceydelse udføres af offentligt eller privat ansatte.

Bestemmelsen omfatter bl.a. offentlige serviceydelser i form af rengøring, pleje, behandling m.v. i eget hjem, i det omfang der er tale om serviceydelser, som leveres på forud fastsatte tidspunkter.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse i det omfang, der er tale om behov for akut hjælp.

Til § 13

I bestemmelsen åbnes der mulighed for, at der kan ryges i væresteder, varrestuer og lignende tilbud for socialt udsatte.

Begrundelsen herfor er, at et forbud mod rygning formentlig ville bevirke, at det ikke ville være muligt at gennemføre en social indsats for en målgruppe, hvoraf andelen af rygere formentlig er tæt på 100 %.

Socialministeriet skønner, at der findes op mod 250 væresteder for socialt udsatte.

Bestemmelsen gælder alene for de væresteder, hvor der kun er ét opholdsrum for brugerne.

Til § 14

Bestemmelsen vedrører Kriminalforsorgens institutioner, dvs. fængsler, arresthuse og pensioner.

Da Kriminalforsorgens institutioner – i hvert fald i en vis periode – må betragtes som de indsattes hjem, vil det være tilladt for en indsat at ryge i eget opholdsrum. Rygning i eget opholdsrum skal som udgangspunkt ske bag lukket dør.

Ved betegnelsen »eget opholdsrum« forstår det rum, hvor den indsatte overnatter under opholdet i institutionen. Individuelle besøgsrum, som anvendes af en enkelt indsat og dennes besøgende, sidestilles i denne forbindelse med opholdsrum i den periode, hvor besøget foregår. Såfremt besøget er kontrolleret/overvåget af personale, kan der ikke ryges.

Det bemærkes, at det af kapacitetsmæssige grunde ikke vil være muligt at etablere opholdsrum, herunder besøgsrum, som er reserveret til indsatte, der er ikke-rygere, og som ikke må anvendes til indsatte, der er rygere (røgfri opholdsrum/besøgsrum). Det forudsættes, at der sker udluftning, når besøgsrummet har væ-

ret anvendt af en ryger, og tilsvarende når et opholdsrum fraflyttes.

Hvis flere indsatte deler opholdsrum, påhviler det ledelsen af institutionen at sammensætte de indsatte således, at ingen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning. Hvis det ikke er muligt i den enkelte institution at sammensætte de indsatte således, må der ikke ryges i et opholdsrum, som deles af flere indsatte.

Det bemærkes, at der kan opstå situationer, hvor medarbejderne vil være nødsaget til at indfinde sig på indsattes opholdsrum uden varsel, således at det forudsættes, at medarbejderne i visse situationer må tåle røg i forbindelse med, at der lige er røget i indsattes opholdsrum.

Af hensyn til personalet er det i stk. 2 fastsat, at det kan pålægges den indsatte ikke at ryge i eget opholdsrum i den tid, hvor en ansat opholder sig dér.

I stk. 3 bestemmes det, at justitsministeren fastsætter nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 2.

Det forudsættes, at der i den enkelte institution fastsættes lokale retningslinier for de indsattes rygning. I disse lokale retningslinier vil det fremgå, at indsatte, der ryger i indendørs lokaler i institutionen, hvor dette ikke er tilladt, kan ikendes en disciplinærstraf efter straffuldbyrdelseslovens § 67, nr. 8, hvorefter der kan ikendes disciplinærstraf ved overtrædelse af regler fastsat af institutionens leder, når det i reglerne er bestemt, at overtrædelse kan medføre disciplinærstraf.

Til § 15

Bestemmelsen vedrører den kommunale dagpleje og puljeordninger, jf. §§ 24 og 25 i lov om social service. Bestemmelsen omfatter dagplejelignende puljeordninger etableret i private hjem eller andre lokaler i børnenes hjemlige miljø samt den kommunale dagpleje.

Det foreslås, at der i dagplejehjem og andre lokaler til brug for dagpleje ikke må ryges, når der passes børn. Dette gælder dagplejeren, dennes familie og eventuelle gæster i dagplejehjemmet.

Forbuddet er begrænset til dagplejens åbningstid, hvor der passes børn. I forbindelse med rygning uden for åbningstiden i lokaler, der ikke primært er indrettet til børnenes lege- og opholdsrum, bør dagplejerne foretage en grundig udluftning af lokalerne, inden dagplejen åbner igen.

Kommunalbestyrelsen i den enkelte kommune kan, såfremt en kommunal dagplejer eller puljeordning ikke opfylder lovforslagets krav til røgfri miljøer, opsigte aftalen med en puljeordning eller den kommunale dagplejer.

Der vil i givet fald være tale om opsigelse efter de almindelige aftaleretlige og personaleretlige regler, ligesom det forudsættes, at der som udgangspunkt skal indledes en dialog med den ansatte eller puljeordningen.

Bestemmelsen omfatter ikke pasning af børn i private hjem, hvor forældrene modtager tilskud til privat pasning efter § 37 i lov om social service.

I stk. 2 bestemmes det, at lokaler, der primært er indrettet som børnenes lege- og opholdsrum, skal være røgfri hele døgnet. Her tænkes på et rum, der er særligt indrettet til dagplejebørnene, og hvor eksempelvis deres legetøj, bleer m.v. befinder sig. Et sådant rum vil ikke være indrettet i alle dagplejehjem.

Til § 16

Det fastlægges heri, at for arbejdspladser i private hjem, hvor arbejdsgiver arbejder i hjemmet, og hvor der er ekstern arbejdskraft tilknyttet, gælder samme regler som fastsat i § 6.

Det kan f.eks. være en revisor, der har ansat en enkelt sekretær, og som har indrettet kontor / kontorer til denne virksomhed i sin bolig.

Bestemmelsen omfatter ikke pasning af børn i private hjem, hvor forældrene modtager tilskud til privat pasning efter § 37 i lov om social service.

I stk. 2 foreslås det, at hvis arbejdslokalerne tillige tjener som privat hjem, vil det være tilladt at ryge i disse lokaler uden for den tid, hvor den eksterne arbejdskraft er på arbejde.

Til § 17

Bestemmelsen indebærer, at et rederi kan bestemme, at rygning er tilladt i kamre, der tjener som privat bolig for én person ad gangen.

Til § 18

Bestemmelsen vedrører det offentlige rum, dvs. alle indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang.

Med bestemmelsen foreslås, at det som hovedregel ikke vil være tilladt at ryge på sådanne steder.

Det afgørende vil ikke være, om det er en privat, en foreningsejet eller en offentlig lokalitet, men derimod om der er umiddelbar adgang for offentligheden – såvel gratis som mod betaling.

Eksempler på sådanne steder er:

- 1) Offentlige ekspeditionslokaler, som f.eks. posthuse, socialcentre, og private ekspeditionslokaler, som f.eks. butikker, butikcentre, banker og rejsebureauer.

- 2) Kirker, teatre, biografteatre, kulturhuse, museer, vestibuler / foyerer, banko-lokaler, biblioteker, idrætsklubber, sportshaller, undervisningslokaler, venteværelser, ventesale og andre rum, hvor folk opholder sig.

- 3) Indgangspartier, elevatorer, trappeopgange, korridorer, toiletter og alle rum, hvor folk passerer eller opholder sig.

I stk. 2 bestemmes det, at det kan besluttes at indrette særlige rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 3.

Til § 19

I denne paragraf bestemmes det, at i hotelværelser, kahytter på skibe og lignende lokaliteter, hvor der på erhvervsmæssig basis modtages overnattende gæster, kan det besluttes, at rygning er tilladt for gæsterne.

Hotelværelser, kahytter og lignende fungerer midlertidigt som privat bolig for hotelgæster og lignende.

Andre steder, der modtager overnattende gæster, og som falder ind under bestemmelsen, kan f.eks. være pensionater, Bed&Breakfast og campinghytter.

Til § 20

Bestemmelsen fastlægger, at det ikke skal være tilladt at ryge indendørs i kollektive transportmidler og taxaer.

Ved kollektive transportmidler forstås i denne lov alle former for indretninger, som kan fragte flere personer i lukkede rum, som f.eks. tog, busser, passagerskibe og luftfartøjer, som er tilgængelige for offentligheden.

Forholdene ombord på et passagerskib kan i vidt omfang sammenlignes med forholdene til lands. Med bestemmelsen i stk. 2 skabes der mulighed for at indrette rygerum og rygekabiner til passagerer om bord på passagerskibe.

Til § 21

Hovedreglen i stk. 1 er, at det ikke vil være tilladt at ryge indendørs på serveringssteder.

Bestemmelsen omfatter alene *indendørs* serveringssteder. Hermed menes lokaler, der er omgivet af tag og vægge på alle sider, uanset om disse er permanente eller ikke.

Bestemmelsen omfatter serveringssteder, der befinder sig under samme tag som andre virksomheder. Som eksempel kan nævnes en bistro i et indkøbscenter.

Udendørs serveringssteder er ikke omfattet af rygeforbuddet.

Rygeforbuddet gælder områderne, som gæsterne har adgang til, dvs. toiletter, trapper, vestibuler, dansesgulv, elevatorer m.v.

Da serveringssteder samtidig er arbejdspladser, er de – på de områder, der ikke er beregnet for gæster – omfattet af reglerne om rygning på arbejdspladser, jf. § 6.

I stk. 2 defineres et serveringssted som en lokalitet med servering af mad eller drikkevarer til indtagelse på eller ved salgsstedet.

Som eksempler på serveringssteder kan nævnes restauranter, bistroer, cafeer, barer og værtshuse.

Sportsklubber, idrætshaller, lokaler til bankospil og lignende er ligeledes omfattet, hvis der er servering af mad eller drikkevarer, jf. også bemærkningerne til §§ 18 og 19.

Serveringssteder med selvbetjening er tilsvarende omfattet af lovforslaget.

Salg af mad eller drikkevarer »ud af huset« (pizzeriaer, fast food o.lign.) er omfattet af bestemmelsen i det omfang, der tillige finder servering sted i det pågældende forretningslokale.

Automatforhandling af mad- eller drikkevarer er kun omfattet af bestemmelsen, hvor der er indrettet faciliteter – opstillet borde og stole m.v. – til kundernes brug.

Stk. 3 indeholder mulighed for undtagelser fra hovedreglen om rygeforbud på serveringssteder, således at det kan besluttes at indrette rygerum og rygekabiner, hvor rygning kan finde sted, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 3.

Det følger af stk. 4, at det ikke vil være tilladt at servere eller medbringe mad og drikkevarer i rygerum og rygekabiner, men at det enkelte serveringssted dog kan tillade, at gæsterne selv medbringer drikkevarer i rygerum og rygekabiner.

Det skal i denne forbindelse præciseres, at det ikke vil være tilladt at medbringe madvarer i rygerum og rygekabiner.

Til § 22

På små indendørs værtshuse og udskænkingssteder, det kan f.eks. være bodegaer og krostuer, kan det enkelte serveringssted bestemme, om rygning skal være tilladt.

Med denne bestemmelse skabes der mulighed for, at man fortsat kan opretholde små værtshuse, der ikke har mulighed for at indrette rygerum og rygekabiner.

Det beskrives nærmere i bestemmelsen, hvilke små værtshuse bestemmelsen omfatter.

Efter stk. 1 skal serveringsstedet for det første have alkoholbevilling, for det andet må der ikke serveres

egentlig mad, for det tredje skal serveringsarealet være under 40 m², og der skal for det fjerde være borde og stole på serveringsarealet.

Kravet om *alkoholbevilling* er medtaget, for at præcisere, at kaffebarer og lignende ikke skal være omfattet af bestemmelsen om små værtshuse.

At der ikke må serveres *egentlig mad*, betyder, at der kun må serveres snacks, så som chips, peanuts og lignende, der ikke kræver opvarmning eller anden form for tilberedning, og som primært sælges i færdigpakket emballage.

Sandwich, toast, burger og anden »fast food« be- tragtes i denne sammenhæng som egentlig mad.

Med *serveringsarealet* menes det område, hvor der finder egentlig servering af drikkevarer sted.

I serveringsarealet medregnes ikke baren og områ- det bag ved denne, garderober, trapper, toiletter og lignende faciliteter for gæsterne.

Personalefaciliteterne medregnes heller ikke, dvs. køkkenfaciliteter, personalerum, personaletoaletter, lagerlokaler og lignende.

Der skal være *borde og stole på serveringsarealet*. Dette krav er medtaget, fordi det ikke er tanken, at nyere koncepter, som f.eks. cocktailbarer, vinbarer, dj-barer og lignende, skal være omfattet af bestemmel- sen om små værtshuse.

Det følger af stk. 2, at små værtshuse og udskænkningssteder på under 40 m², som befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, falder ind under bestemmelsen, såfremt der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Som eksempel kan nævnes en kro med en restaur- ant, et selskabslokale og en krostue under samme tag. I det tilfælde kan krostuen falde ind under bestemmel- sen, såfremt der er selvstændig indgang til den fra ga- den, og den med f.eks. sit facade- eller indgangsparti adskiller sig fra kroens fremtræden i øvrigt.

Til § 23

Det følger af bestemmelsen, at arbejdsgiveren, in- dehaven, restauratøren, bestyreren og forpagteren, skal sørge for, at rygning kun sker i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med straffebestemmelsen i lovens § 26.

Lovens hovedregel er, at arbejdsgiveren har pligt til at sørge for, at rygning sker i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Det gælder, uanset om arbejds- giveren er offentlig eller privat, og uanset om arbejds- giveren er en fysisk eller juridisk person.

Det vil således også med hensyn til de regler, der ef- ter loven gælder for institutioner for børn og unge,

skoler, øvrige uddannelsesinstitutioner, sygehuse, plejehjem m.v., være arbejdsgiveren, der har pligt til at sørge for, at rygning sker i overensstemmelse med reglerne i denne lov. Ledere af sådanne institutioner har ikke efter loven en selvstændig pligt til at sørge for, at rygning sker i overensstemmelse med denne lov, og vil derfor ikke kunne straffes efter lovens regler for en overtrædelse heraf, jf. bemærkningerne til § 26.

Arbejdsgiveren vil - for at opfylde forpligtelsen efter loven i overensstemmelse med almindelige ansættelsesretlige regler - kunne pålægge ansatte, herunder arbejdsledere, at sørge for, at rygning kun sker i overensstemmelse med lovens regler. Ansattes tilsidesættelse af en sådan pligt, som er pålagt af arbejdsgiveren, behandles efter de regler, der gælder for den pågældendes ansættelsesforhold, jf. lovens § 25.

Bestemmelsen forpligter udover arbejdsgiveren endvidere indehaveren, restauratøren, bestyreren og forpagteren til at sørge for, at rygning kun sker i overensstemmelse med lovens regler. Bestemmelsen indebærer således med hensyn til rygereglerne for serveringssteder, at der påhviler indehaveren, restauratøren, bestyreren og forpagteren en pligt til at sørge for, at lovens regler overholdes, uanset om de pågældende samtidig er arbejdsgivere. Det er således ikke afgørende for forpligtelsen til at sørge for, at lovens regler overholdes, om der er ansatte knyttet til serveringsstedet.

Til § 24

Det følger af bestemmelsen, at tilsynet med overholdelsen af denne lov og de regler, der udstedes i medfør af denne lov, varetages af Arbejdstilsynet, Søfartsstyrelsen og transport- og energiministeren.

De pågældende tilsynsmyndigheders tilsyn med overholdelsen af denne lov og de regler, der udstedes i medfør af denne lov, sker som led i de pågældende tilsynsmyndigheders tilsyn efter arbejdsmiljøloven, luftfartsloven, lov om sikkerhed til søs henholdsvis offshore sikkerhedsloven. Tilsynet forudsættes således gennemført som en del af den øvrige kontrol, som de pågældende tilsynsmyndigheder fører.

De nærmere regler om de pågældende tilsynsmyndigheders tilsyn med overholdelsen af denne lov fastsættes i de nævnte love, jf. lovforslagets §§ 29-32.

De foreslåede bestemmelser i §§ 29-32 sikrer, at de pågældende tilsynsmyndigheder har ensartede sanktionsmuligheder ved varetagelsen af tilsynet. De pågældende tilsynsmyndigheder vil således kunne udstede påbud om, at forhold, der strider mod denne lov eller de regler, der udstedes i medfør af denne lov, skal

bringes i orden straks (strakspåbud) eller inden en nærmere angivet frist.

Der fastsættes endvidere med lovforslagets §§ 29-32 bestemmelser, der sikrer, at den enkelte tilsynsmyndighed har de samme beføjelser med hensyn til at få oplysninger og få adgang til den pågældende lokalitet ved udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer, som den pågældende tilsynsmyndighed har i forbindelse med udøvelse af tilsyn efter arbejdsmiljøloven, luftfartsloven, lov om sikkerhed til søs henholdsvis offshore sikkerhedsloven. Der er desuden fastsat bestemmelser, der indebærer, at reglerne om klageadgang for den pågældende tilsynsmyndighed finder tilsvarende anvendelse for tilsynsmyndighedens afgørelser efter lov om røgfri miljøer, jf. nærmere herom de foreslåede bestemmelser til arbejdsmiljølovens § 79 a, stk. 4, til § 20 a, stk. 2, jf. § 17, stk. 8, i lov om sikkerhed til søs, til § 150 f, stk. 2, jf. § 152 a i luftfartsloven og til offshore sikkerhedslovens § 66 a, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets §§ 29-32.

Til § 25

Det foreslås, at de almindelige ansættelsesretlige misligholdelsesbeføjelser finder anvendelse, hvis en lønmodtager ikke overholder forbuddet mod rygning. Herved sidestilles overtrædelse af rygeforbuddet med lønmodtagerens overtrædelse af andre regler, der har et arbejdsmiljømæssigt sigte. En arbejdsgiver vil således kunne sikre efterlevelse af lovgivningen i kraft af muligheden for - inden for de relevante ansættelsesretlige rammer - at drage konsekvenser af en lønmodtagers misligholdelse af ansættelsesaftalen.

Hvilke misligholdelsesbeføjelser - f.eks. mundtlig eller skriftlig advarsel, henstilling/påtale eller eventuel bortvisning - der kan blive tale om at anvende, afhænger af en konkret vurdering af den misligholdelse, der kan henføres til lønmodtageren. En arbejdsgiver, der på trods af lovgivningen har tilkendegivet over for en lønmodtager, at der kan ryges frit på arbejdspladsen, vil således vanskeligt kunne gøre misligholdelsesbeføjelser gældende over for lønmodtageren, der efter omstændighederne har haft føje til at anse rygning som acceptabel adfærd inden for ansættelsesforholdets rammer.

Bestemmelsen udgør således ikke en ændring af reguleringen af forholdet mellem arbejdsgivere og lønmodtagere, men skal tværtimod ses som udtryk for et ønske om at tilgodese sundhedsmæssige hensyn inden for rammerne af denne relation. Spørgsmål om anvendelse af misligholdelsesbeføjelser vil - afhængigt af

F. t. l. om røgfri miljøer

det konkrete retsgrundlag - kunne rejses ved de almindelige domstole eller i det fagretlige system.

For så vidt angår spørgsmålet om *beskyttelse af lønmodtagere*, der har gjort deres ret til at arbejde i et røgfrit miljø gældende over for arbejdsgiver, mod represalier fra arbejdsgivers side, henvises først og fremmest til, at der såvel i funktionærloven som i en række overenskomster og i retspraksis findes et forbud mod usaglig afskedigelse.

En afskedigelse af en lønmodtager, fordi denne i overensstemmelse med gældende regler insisterer på ikke frivilligt at blive udsat for rygning, vil som udgangspunkt anses for at være usaglig, og der vil kunne tilkendes den pågældende en godtgørelse.

Til § 26

Det forudsættes, at en overtrædelse af lovens bestemmelser i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde på 2.000 kr.

Dette svarer til størrelsen af de bøder, som flere bevillingshavere har fået for overtrædelse af restaurationslovens forbud mod at servere alkohol for personer under 18 år på restauranter og andre serveringssteder.

I andegangstilfælde og i tredjegangstilfælde af overtrædelse af lovens bestemmelser forudsættes bøderne udmålt til henholdsvis 5.000 kr. og 10.000 kr.

De angivne straffeniveauer er vejledende og kan fraviges af domstolene i op- og nedafgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger formildende eller skærpende omstændigheder.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, at den arbejdsgiver, der overtræder lovens krav om udarbejdelse af en skriftlig rygepolitik, jf. lovens § 5, straffes med bøde.

Efter bestemmelsen straffes endvidere den, der overtræder et påbud meddelt af vedkommende tilsynsmyndighed efter § 79 a, stk. 1, i lov om arbejdsmiljø, § 20 a, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs, § 150 f, stk. 1, i lov om luftfart eller § 66 a, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven.

I stk. 2 bestemmes det, at den arbejdsgiver, restauratør, indehaver, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med lovens bestemmelser, kan straffes med bøde.

Stk. 3 indebærer, at også selskaber, offentlige myndigheder m.v. (juridiske personer) efter reglerne i straffelovens 5. kapitel kan pålægges bødestraf ved overtrædelse af lovens bestemmelser. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at det efter § 23 som hovedregel er arbejdsgiveren, der har pligt til at sørge for, at rygning sker i overensstemmelse med lovens regler. Bestemmelsen i § 23 gælder, uanset om ar-

bejdsgiveren er en fysisk eller juridisk person. Med bestemmelsen sikres det således, at også arbejdsgivere, der er juridiske personer, kan pålægges bødestraf ved en overtrædelse af lovens regler.

Til § 27

Det foreslås, at loven træder i kraft den 15. august 2007.

I stk. 2 foreslås det, at den gældende lovgivning om røgfri miljøer ophæves samtidig med ikrafttrædelsen af den nye lov.

Det drejer sig om lov nr. 436 af 14. juni 1995 om røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende med senere ændringer, dvs. lov nr. 1313 af 20. december 2000 (Forbud mod rygning for elever i folkeskolen og ungdomsskolen, ungdomskostskoler og for børn i dag- og klubtilbud, fritidsklubber, døgninstitutioner m.v. og indførelse af regler om rygning i dag- og klubtilbud, døgninstitutioner m.v. for unge samt indførelse af rygepolitik på selvejende uddannelsesinstitutioner), lov nr. 298 af 27. april 2005 (Obligatorisk skiltning om rygepolitik på offentligt tilgængelige serveringssteder) og § 3 i lov nr. 545 af 24. juni 2005 om ændring af forskellige love på sundhedsområdet og visse andre områder.

Til § 28

I bestemmelsen foreslås en ændring af lov nr. 213 af 31. marts 2004 om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år.

Lovens § 7 lyder således:

»Forslag om revision af loven fremsættes for Folketinget senest ved begyndelsen af folketingsåret 2006-07.«

Det foreslås, at revisionsbestemmelsen ophæves.

Undersøgelser viser, at 16 års aldersgrænsen har haft en vis positiv effekt på de helt unges køb og forbrug af alkohol. En evaluering fra maj 2005 af Sundhedsstyrelsens oplysningskampagne om den pågældende lov viste bl.a., at befolkningen, herunder forældre til 11-15-årige og de 11-15-årige selv, har et meget højt kendskab til loven, ligesom loven – og oplysningskampagnen – (in)direkte har skærpet befolkningens fokus på voksnes ansvar for deres egne børn og unges rygevaner og alkoholforbrug.

Den egentlige effekt af loven – og oplysningskampagnen – skal imidlertid måles som ændringer i 11-15-åriges rygevaner og alkoholforbrug. I relation til rygevaner kan der ikke umiddelbart ses nogen effekt.

Derimod kan der iagttages en synlig effekt i relation til alkoholforbrug. For første gang i 7 år ses i 2004 en markant nedgang i andelen af 15-årige, der har købt

alkohol i en butik den seneste måned. Tilsvarende ses en lidt mindre nedgang i andelen af 15-årige, der har drukket alkohol den seneste måned. For de øvrige aldersgrupper ses en tilsvarende nedgang i andelen, der har købt og/eller drukket alkohol den seneste måned – bortset fra 14-årige.

En evalueringsrapport fra marts 2006 fra Statens Institut for Folkesundhed om »Betydningen af lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år for danske børns alkoholforbrug« viser tilsvarende, at der er et fald fra 2004 til 2005 i de 14- og 15-årige drenge og pigers køb af alkohol. Faldet gælder navnlig øl, men også spiritus og alkoholsodavand.

For alle aldersgrupper og for både drenge og piger gælder, at det er blevet mere almindeligt at drikke alkohol, som man ikke selv har købt.

Blandt de 13-årige er det først og fremmest forældrene, som børn får alkoholen af. I alle aldersgrupper er der dog sket en stigning i andelen af børn, der får alkohol af deres forældre.

På baggrund af ovenstående finder regeringen, at aldersgrænsen for butikssalg af tobak og alkohol fortsat bør være 16 år. 16 års aldersgrænsen har bred folkelig opbakning, hvad en eventuel højere aldersgrænse næppe vil have.

Til § 29

Ad § 79 a, stk. 1

Den foreslåede nye bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 79 a indebærer, at Arbejdstilsynet som led i tilsynsvirksomheden efter arbejdsmiljøloven fører tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer.

Arbejdstilsynet fører efter bestemmelsen alene tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer inden for arbejdsmiljølovgivningens anvendelsesområde. Tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer forudsættes således gennemført i forbindelse med Arbejdstilsynets øvrige og almindelige kontrol på arbejdspladser, hvor der er ansatte.

Arbejdstilsynet kan efter bestemmelsens stk. 1 udstede påbud om, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks (strakspåbud) eller inden en nærmere angivet frist. Arbejdstilsynet kan fastsætte vilkår for påbuddet.

Arbejdstilsynet kan ikke ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer anvende andre sanktionsmuligheder end strakspåbud og påbud efter bestemmelsens stk. 1. De sanktionsmuligheder, som Arbejdstilsynet har efter arbejdsmiljøloven, herunder til at standse arbejdet eller udstede administrative bødeforlæg, kan således ikke anvendes ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer.

Ad § 79 a, stk. 2

Henvisningen til arbejdsmiljølovens § 76 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, indebærer, at Arbejdstilsynet har de samme beføjelser ved udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer, som Arbejdstilsynet har efter arbejdsmiljølovens § 76.

Bestemmelsen indebærer således, at enhver, der er pålagt oplysningspligt efter arbejdsmiljøloven, tilsvarende skal give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer. Oplysningspligten sikrer bl.a., at Arbejdstilsynet kan få de nødvendige oplysninger om, hvorvidt der er udarbejdet en skriftlig rygepolitik.

Henvisningen indebærer endvidere, at Arbejdstilsynet ved varetagelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer har adgang uden retskendelse til de arbejdssteder, som Arbejdstilsynet efter arbejdsmiljølovens regler har adgang til. Arbejdstilsynets medarbejdere har således uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid har adgang – om fornødent med politiets bistand – til offentlige og private arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet, for at de kan varetage tilsynet med lovgivningen om røgfri miljøer, jf. dog arbejdsmiljølovens § 76, stk. 4.

Kredsen af arbejdssteder, som Arbejdstilsynet har adgang til uden retskendelse, udvides således ikke med bestemmelsen i forhold til, hvad der gælder efter lov om arbejdsmiljø. Bestemmelsen giver Arbejdstilsynet en tilsvarende adgang til de pågældende arbejdssteder i det omfang, det er påkrævet, for at Arbejdstilsynet kan varetage tilsynet efter lovgivningen om røgfri miljøer.

Bestemmelsen indebærer desuden, at Arbejdstilsynet som led i udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer kan kræve tilgængelig dokumentation udleveret m.v., herunder dokumentation for, at der er udarbejdet en skriftlig rygepolitik, jf. arbejdsmiljølovens § 76, stk. 5.

Ad § 79 a, stk. 3

Med bestemmelsen bemyndiges beskæftigelsesministeren til efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren at fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet. Der vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om, hvordan tilsynet skal udføres, og hvordan der skal reageres i forskellige situationer, herunder hvornår der skal reageres med strakspåbud henholdsvis påbud.

Ad § 79 a, stk. 4

Det fastsættes med bestemmelsen, at klage over afgørelser, der træffes af Arbejdstilsynet efter stk. 1, kan indbringes for Arbejdstilsklagenævnet.

Henvisningen til arbejdsmiljølovens § 81, stk. 1-4, indebærer, at arbejdsmiljølovens regler om klagefrist, indgivelse af klagen, klagens opsættende virkning m.v. finder tilsvarende anvendelse for klager over de afgørelser, Arbejdstilsynets træffer efter stk. 1. Arbejdstilsynets klagenævns afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. henvisningen til arbejdsmiljølovens § 81, stk. 5.

Til § 30

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 17, stk. 2, i lov om sikkerhed til søs, at Søfartsstyrelsen varetager administrationen af lov om sikkerhed til søs, idet bestemmelsen dog opregner enkelte undtagelser her-til.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at opregningen også kommer til at indeholde en henvisning til den foreslåede nye bestemmelse i § 20 a, jf. lovforslagets § 30, nr. 2, hvorefter Søfartsstyrelsen fremover også skal varetage tilsyn efter lov om røgfri miljøer.

Til nr. 2

Ad § 20 a, stk. 1

Den foreslåede nye bestemmelse i § 20 a i lov om sikkerhed til søs indebærer, at Søfartsstyrelsen som led i tilsynsvirksomheden efter lov om sikkerhed til søs fører tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer på danske skibe.

Søfartsstyrelsen fører efter bestemmelsen alene tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer på danske skibe, hvor Søfartsstyrelsen efter lov om sikkerhed til søs fører tilsyn. Tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer forudsættes således gennemført i forbindelse med Søfartsstyrelsens øvrige og almindelige kontrol på danske skibe.

Søfartsstyrelsen kan efter bestemmelsen udstede påbud om, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks (strakspåbud) eller inden en nærmere angivet frist. Søfartsstyrelsen kan fastsætte vilkår for påbuddet.

Søfartsstyrelsen kan ikke ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer anvende de sanktionsmuligheder, som Søfartsstyrelsen har efter lov om sikkerhed til søs. Tilbageholdelse af skibe samt meddelelse af anløbsforbud kan således ikke anvendes ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer.

Ad § 20 a, stk. 2

Henvisningen til § 17, stk. 7, indebærer, at økonomi- og erhvervsministeren efter forhandling med vedkommende minister kan fastsætte regler om Søfartsstyrelsens samarbejde med andre offentlige myndigheder vedrørende tilsynet med lov om røgfri miljøer og regler om, at Søfartsstyrelsens beføjelser efter stk. 1 udøves af andre offentlige myndigheder.

Økonomi- og erhvervsministeren er efter den gældende bestemmelse i § 17, stk. 8, i lov om sikkerhed til søs bemyndiget til at fastsætte regler om klageadgang over bl.a. Søfartsstyrelsens afgørelser efter lov om sikkerhed til søs, herunder at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Henvisningen til § 17, stk. 8, i lov om sikkerhed til søs indebærer, at økonomi- og erhvervsministeren *tilsvarende* kan fastsætte regler om klageadgang over Søfartsstyrelsens afgørelser efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Økonomi- og erhvervsministeren har ved § 8 i bekendtgørelse nr. 154 af 10. marts 2003 fastsat, at de af Søfartsstyrelsen i medfør af lov om sikkerhed til søs truffene afgørelser ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed. Visse af Søfartsstyrelsens afgørelser efter lov om sikkerhed til søs, herunder afgørelser om tilbageholdelse af skibe, tilbagekaldelse af skibscertifikater og afgørelser om anløbsforbud, kan dog efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 8 indbringes for Ankenævnet for Søfartsforhold.

Der vil på baggrund af den begrænsede klageadgang, der efter de gældende regler er over Søfartsstyrelsens afgørelser efter lov om sikkerhed til søs, ikke blive fastsat regler om, at Ankenævnet for Søfartsforhold skal kunne tage stilling til klager over Søfartsstyrelsens afgørelser vedrørende lov om røgfri miljøer. Såfremt klageadgangen over Søfartsstyrelsens afgørelser efter lov om sikkerhed til søs udvides, vil en klageadgang over Søfartsstyrelsens afgørelser efter lov om røgfri miljøer blive overvejet påny.

Henvisningen til § 19 i lov om sikkerhed til søs indebærer, at Søfartsstyrelsen har adgang uden retskendelse til at gå ombord i ethvert skib, der er omfattet af lov om sikkerhed til søs, i forbindelse med varetagelsen af tilsynet efter lovgivningen om røgfri miljøer. Bestemmelsen udvider således ikke kredsen af skibe, som Søfartsstyrelsen har adgang til uden retskendelse i forhold til, hvad der gælder efter lov om sikkerhed til søs. Bestemmelsen giver Søfartsstyrelsen en tilsvarende adgang til de pågældende skibe i det omfang, det er påkrævet, for at Søfartsstyrelsen kan varetage tilsynet efter lovgivningen om røgfri miljøer.

Henvisningen til § 19 i lov om sikkerhed til søs indebærer endvidere, at skibets reder, fører og maskinchef samt enhver, der handler på disses vegne, har samme pligt til at give Søfartsstyrelsen den nødvendige bistand og oplysninger ved udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer. Søfartsstyrelsens medarbejdere skal desuden ved udførelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer sørge for, at skibet ikke unødigt opholdes, og at arbejdet ombord ikke unødigt opholdes.

Henvisningen til § 24, stk. 1-3 og 5, og de regler, der er fastsat i medfør heraf, indebærer, at den betaling for Søfartsstyrelsens tilsyn, som skal ske efter de nævnte regler, tilsvarende omfatter det tilsyn, som Søfartsstyrelsen fører efter lov om røgfri miljøer. Baggrunden for bestemmelsen er, at tilsynet efter lov om røgfri miljøer sker som en integreret del af det tilsyn, der varetages efter reglerne i lov om sikkerhed til søs. Det vil derfor ikke i praksis være muligt at adskille udgifterne til tilsyn efter lov om røgfri miljøer fra udgifterne til tilsyn efter lov om sikkerhed til søs. Bestemmelsen indebærer ikke yderligere økonomiske byrder for erhvervslivet, idet det forudsættes, at tilsynet gennemføres i forbindelse med Søfartsstyrelsens øvrige og almindelige kontrol på danske skibe, og at tilsynsvirksomheden sker med uændret intensitet.

Det følger af § 22, stk. 1, i lov om sikkerhed til søs, at økonomi- og erhvervsministeren kan autorisere klassifikationsselskaber, andre virksomheder eller enkeltpersoner til på Søfartsstyrelsens vegne og med ansvar over for styrelsen at foretage syn af skibe. Der er i lovens §§ 22, stk. 2-4, og 25 fastsat nærmere regler herom, herunder at klassifikationsselskaberne m.v. kan kræve betaling for deres arbejde. Henvisningen til §§ 22 og 25 i lov om sikkerhed til søs indebærer, at økonomi- og erhvervsministeren i de tilfælde, hvor klassifikationsselskaber m.v. er bemyndiget til at varetage Søfartsstyrelsens tilsynsopgaver efter lov om sikkerhed til søs, tilsvarende kan bemyndiges til at udøve Søfartsstyrelsens tilsynsbeføjelser i henhold til lov om røgfri miljøer.

Ad § 20 a, stk. 3

Med bestemmelsen bemyndiges økonomi- og erhvervsministeren til efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren at fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet. Der vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om, hvordan tilsynet skal udføres, og hvordan der skal reageres i forskellige situationer, herunder hvornår der skal reageres med strakspåbud henholdsvis påbud.

Til § 31

Ad § 150 f, stk. 1

Den foreslåede nye bestemmelse i luftfartslovens § 150 f indebærer, at transport- og energiministerens som led i tilsynsvirksomheden efter luftfartsloven fører tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Transport- og energiministerens kan bemyndige Statens Luftfartsvæsen hertil, jf. henvisningen til luftfartslovens § 152, stk. 1, i den foreslåede § 150 f, stk. 2.

Der føres efter bestemmelsen alene tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer som led i den tilsynsvirksomhed, der sker efter luftfartslovens regler. Tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer forudsættes således gennemført i forbindelse med den øvrige og almindelige kontrol, som udøves efter luftfartslovens regler.

Transport- og energiministerens kan efter bestemmelsens stk. 1 som led i tilsynet udstede påbud om, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks (strakspåbud) eller inden en nærmere angivet frist. Transport- og energiministerens kan fastsætte vilkår for påbuddet.

Der kan ikke ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer anvendes andre sanktionsmuligheder end strakspåbud og påbud efter bestemmelsens stk. 1. De sanktionsmuligheder, som tilsynsmyndigheden har efter luftfartsloven, herunder til betinget eller ubetinget at fratage retten til at gøre tjeneste på et luftfartøj, kan således ikke anvendes ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer.

Ad § 150 f, stk. 2

Henvisningen til luftfartslovens § 150 e, stk. 2, indebærer, at tilsynsmyndigheden i det omfang, det er nødvendigt for at udøve tilsynet efter lov om røgfri miljøer, har adgang til ethvert luftfartøj, der benyttes til luftfart efter luftfartsloven, og skal have adgang til alle relevante dokumenter. Bestemmelsen udvider således ikke kredsen af luftfartøjer m.v., som tilsynsmyndigheden har adgang til i forhold til, hvad der gælder efter luftfartsloven. Bestemmelsen giver tilsynsmyndigheden en tilsvarende adgang til de pågældende luftfartøjer i det omfang, det er påkrævet, for at tilsynsmyndigheden kan varetage tilsynet efter lovgivningen om røgfri miljøer.

Henvisningen til luftfartslovens § 150 e, stk. 3, indebærer, at personer og virksomheder, der er undergivet tilsyn efter luftfartsloven og forordninger på områder, som omfattes af loven, på forlangende skal meddele tilsynsmyndigheden enhver oplysning, som

er nødvendig for udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer.

Det følger af henvisningen til luftfartslovens § 152, stk. 1, at transport- og energiministerens kan bemyndige Statens Luftfartsvæsen til at udøve de beføjelser, der er tillagt transport- og energiministerens efter stk. 1. Transport- og energiministerens vil bemyndige Statens Luftfartsvæsen hertil.

Transport- og energiministerens kan efter bestemmelsen i luftfartslovens § 152 a fastsætte regler om klageadgang over afgørelser, der træffes af offentlige myndigheder efter luftfartslovgivningen, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages. Transport- og energiministerens har ved § 6 i bekendtgørelse nr. 795 af 3. september 2001 fastsat regler, der indebærer, at Statens Luftfartsvæsenes afgørelser efter luftfartsloven som udgangspunkt ikke kan påklages til en anden administrativ myndighed. Visse af luftfartsvæsenets afgørelser, herunder afgørelser efter luftfartslovens regler om fartøjets bemanning, kan dog indbringes for Transport- og Energiministeriet.

Henvisningen til luftfartslovens § 152 a indebærer, at transport- og energiministerens tilsvarende kan fastsætte regler om klageadgang over afgørelser, der træffes af tilsynsmyndigheden i henhold til lov om røgfri miljøer. Der vil på baggrund af den begrænsede klageadgang, der efter de gældende regler er over Statens Luftfartsvæsenes afgørelser efter luftfartsloven, ikke blive fastsat regler om en klageadgang over luftfartsvæsenets afgørelser vedrørende lov om røgfri miljøer.

Ad § 150 f, stk. 3

Med bestemmelsen bemyndiges transport- og energiministerens til efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministerens at fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet. Der vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om, hvordan tilsynet skal udføres, og hvordan der skal reageres i forskellige situationer, herunder hvornår der skal reageres med strakspåbud henholdsvis påbud.

Til § 32

Ad § 66 a, stk. 1

Den foreslåede nye bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 66 a indebærer, at transport- og energiministerens som led i tilsynsvirksomheden efter offshoresikkerhedsloven fører tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Transport- og energiministerens kan bemyndige Energistyrelsen eller en anden statslig myndighed hertil (herefter benævnt tilsynsmyndigheden), jf. henvisningen til offshoresik-

kerhedslovens § 61, stk. 3, i den foreslåede § 66 a, stk. 3.

Tilsynsmyndigheden fører efter bestemmelsen alene tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer inden for offshoresikkerhedslovens anvendelsesområde. Tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer forudsættes således gennemført i forbindelse med tilsynsmyndighedens øvrige og almindelige kontrol på offshoreanlæg.

Tilsynsmyndigheden kan efter bestemmelsens stk. 1 som led i tilsynet udstede påbud om, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks (strakspåbud) eller inden en nærmere angivet frist (påbud). Der kan fastsættes vilkår for påbuddet.

Tilsynsmyndigheden kan ikke ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer anvende andre sanktionsmuligheder end strakspåbud og påbud efter bestemmelsens stk. 1. De sanktionsmuligheder, som tilsynsmyndigheden har efter offshoresikkerhedsloven, herunder til at meddele påbud om arbejdsstandsning, kan således ikke anvendes ved tilsynet med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer.

Ad § 66 a, stk. 2

Det følger af henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 61, stk. 3, at transport- og energiministerens kan bemyndige Energistyrelsen og andre statslige myndigheder til at udøve de beføjelser, der er tillagt transport- og energiministerens efter stk. 1. Bestemmelsen sikrer, at den myndighed, der til enhver tid er bemyndiget til at varetage transport- og energiministerens beføjelser efter offshoresikkerhedsloven, tilsvarende kan bemyndiges til at varetage transport- og energiministerens tilsyn efter lov om røgfri miljøer.

Transport- og energiministerens har ved § 3, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse nr. 1253 af 6. december 2006 bemyndiget Energistyrelsen til at varetage ministerens beføjelser efter offshoresikkerhedsloven. Transport- og energiministerens vil tilsvarende bemyndige Energistyrelsen til at varetage transport- og energiministerens tilsyn efter lov om røgfri miljøer.

Henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 62 indebærer, at enhver, der har oplysningspligt over for tilsynsmyndigheden efter offshoresikkerhedsloven, tilsvarende er forpligtet til at give tilsynsmyndigheden alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer, og er forpligtet til at yde tilsynsmyndigheden al fornøden bistand i den forbindelse.

Tilsynsmyndigheden har endvidere til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til alle dele af virksomheden, bortset fra private dele af virksomhedens bygninger, i det omfang, det er nødvendigt for varetagelsen af tilsynet efter lov om røgfri miljøer. Bestemmelsen udvider således ikke kredsens af virksomheder eller de dele af virksomheden, som tilsynsmyndigheden har adgang til uden retskendelse i forhold til, hvad der gælder efter offshoresikkerhedsloven. Bestemmelsen giver tilsynsmyndigheden en tilsvarende adgang til de pågældende lokaliteter i det omfang, det er påkrævet, for at tilsynsmyndigheden kan varetage tilsynet efter lovgivningen om røgfri miljøer.

Henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 65 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, indebærer, at de virksomheder, der efter offshoresikkerhedslovens § 65, skal betale myndighedernes udgifter ved opgaver efter offshoresikkerhedsloven, tilsvarende skal betale tilsynsmyndighedens udgifter i forbindelse med varetagelsen af tilsynet med lov om røgfri miljøer. Henvisningen indebærer endvidere, at de regler om betalingen, som transport- og energiministeren har fastsat ved bekendtgørelse nr. 689 af 22. juni 2006, finder tilsvarende anvendelse. Baggrunden for bestemmelsen er, at tilsynet efter lov om røgfri miljøer sker som en integreret del af det tilsyn, der varetages efter offshoresikkerhedslovens regler. Det vil derfor ikke i praksis være muligt at adskille udgifterne til tilsyn efter lov om røgfri miljøer fra udgifterne til tilsyn efter offshoresikkerhedsloven. Bestemmelsen indebærer ikke yderligere økonomiske byrder for erhvervslivet, idet det forudsættes, at tilsynet gennemføres i forbindelse med tilsynsmyndighedens øvrige og almindelige kontrol på offshoreanlæg, og at tilsynsvirksomheden sker med uændret intensitet.

Ad § 66 a, stk. 3

Med bestemmelsen bemyndiges transport- og energiministeren til efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren at fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet. Der vil med hjemmel i bestemmelsen bl.a. kunne fastsættes nærmere regler om, hvordan tilsynet skal udføres, og hvordan der skal reageres i forskellige situationer, herunder hvornår der skal reageres med straks påbud henholdsvis påbud.

Ad § 66 a, stk. 4

Det fastsættes med bestemmelsen, at klage over afgørelser efter lov om røgfri miljøer, der træffes af transport- og energiministeren eller den bemyndigede tilsynsmyndighed, kan indbringes for Energiklagenævnet.

Med henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 67, stk. 2, 1. pkt., præciseres det, at Energiklagenævnets afgørelser om sådanne klager ikke kan indbringes for en anden administrativ myndighed.

Henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 67, stk. 2, 2. pkt., og § 68 sikrer, at der gælder samme regler for indbringelse for domstolene af Energiklagenævnets afgørelser vedrørende tilsynsmyndighedens tilsyn efter lov om røgfri miljøer, som der gælder for indbringelse af Energiklagenævnet afgørelser vedrørende tilsyn efter offshoresikkerhedsloven. Henvisningen indebærer således, at Energiklagenævnets afgørelser om klager vedrørende tilsynsmyndighedens tilsyn efter lov om røgfri miljøer ikke kan indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger, og at søgsmål til prøvelse af sådanne afgørelser skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende eller offentligt bekendtgjort. Bestemmelserne herom skal ses i sammenhæng med, at tilsynet efter lov om røgfri miljøer sker som en integreret del af det tilsyn, der varetages efter offshoresikkerhedslovens regler, og at en klage til Energiklagenævnet således vil kunne vedrøre såvel afgørelser efter offshoresikkerhedsloven som efter lov om røgfri miljøer.

Af henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 67, stk. 3 og 6, følger det, at offshoresikkerhedslovens regler om klagefrist og indgivelse af en klage og om Energiklagenævnets sammensætning ved behandlingen af afgørelser efter offshoresikkerhedsloven finder tilsvarende anvendelse for klager over de afgørelser, tilsynsmyndigheden træffer i forbindelse med tilsynet med lovgivningen om røgfri miljøer.

Henvisningen til offshoresikkerhedslovens § 67, stk. 4, nr. 2, indebærer, at transport- og energiministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr ved indbringelse af en klage over tilsynsmyndighedens afgørelser efter lov om røgfri miljøer for Energiklagenævnet. Der betales efter de gældende regler ikke gebyr ved indbringelse af klager for Energiklagenævnet over tilsynsmyndighedens afgørelser efter offshoresikkerhedsloven. Den foreslåede hjemmel til at kunne pålægge gebyr ved indbringelse af klager, vil derfor ikke umiddelbart blive effektueret.

Til § 33

I bestemmelsen er det fastsat, at indenrigs- og sundhedsministeren skal fremsætte forslag om revision af loven i folketingssamlingen 2009-10, således at eventuelle nye regler kan sættes i kraft den 15. august 2010, hvor loven har virket i tre år.

Forud for revisionen vil loven om røgfri miljøer blive evalueret.

Til § 34

I bestemmelsen er det fastsat, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

^D Kilde: Monitorering af danskernes rygevaner 2006. Rambøll Management for Sundhedsstyrelsen, Hjerteforeningen, Danmarks Lungeforening og Kræftens Bekæmpelse. Tallene viser den andel af de ansatte, som angiver at være omfattet af de pågældende regler for rygning på egen arbejdsplads.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 7. Forslag om revision af loven fremsættes for Folketinget senest ved begyndelsen af folketingsåret 2006-07.

Lovforslaget

§ 28. I lov nr. 213 af 31. marts 2004 om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 16 år foretages følgende ændring:

1. § 7 ophæves.

§ 29. I lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 268 af 18. marts 2005, som ændret ved lov nr. 300 af 19. april 2006 og lov nr. 175 af 27. februar 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 79 indsættes:

»§ 79 a. Arbejdstilsynet fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Arbejdstilsynet kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. § 76 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.

Stk. 4. Klage over afgørelser, der træffes af Arbejdstilsynet efter stk. 1, kan indbringes for Arbejdstilsynets klagenævnet. § 81, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse.«

§ 30. I lov om sikkerhed til søs, jf. lovbekendtgørelse nr. 627 af 26. juli 2002, som senest ændret ved § 38 i lov nr. nr. 567 af 9. juni 2006, foretages følgende ændringer:

1. I § 17, stk. 2, ændres »og § 8« til: »§ 8 og § 20«.

§ 17. ...

Stk. 2. Søfartsstyrelsen varetager administrationen af denne lov, jf. dog § 7, stk. 2, og § 8, og har til opgave at

Bilag til f. t. l. om røgfri miljøer

Gældende formulering

- 1) påse, at loven og de i medfør heraf fastsatte regler, påbud og forbud overholdes,
- 2) godkende skibes anvendelse, herunder det tilladte fartsområde og passagerantal, og i forbindelse hermed udstede de fornødne certifikater og anden dokumentation og
- 3) holde sig orienteret om den tekniske og sociale udvikling inden for lovens område og medvirke til sikkerheds-, sundheds- og miljømæssige forbedringer af skibe samt deres udstyr og drift.

Lovforslaget

2. Efter § 20 indsættes i kapitel 6:

»§ 20 a. Søfartsstyrelsen fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer på danske skibe. Søfartsstyrelsen kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. §§ 17, stk. 7 og 8, 22 og 24, stk. 1-3 og 5, og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.

§ 31. I lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 1484 af 19. december 2005, som ændret ved lov nr. 1114 af 29. december 1997, § 97 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 5 i lov nr. 542 af 8. juni 2006, og som senest ændret ved forslag til lov om ændring af lov om luftfart (L 36) som vedtaget af Folketinget den 27. februar 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 150 e indsættes:

»§ 150 f. Transport- og energiministeren fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Transport- og energiministeren kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. §§ 150 e, stk. 2 og 3, 152, stk. 1, og 152 a finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.«

§ 32. I lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov), som ændret ved lov nr. 107 af 7. februar 2007, foretages følgende ændring:

1. Efter § 66 indsættes i kapitel 6:

»§ 66 a. Transport- og energiministeren fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Transport- og energiministeren kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod loven, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. §§ 61, stk. 3, 62 og 65 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Transport- og energiministeren kan efter forhandling med indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.

Stk. 4. Klage over afgørelser efter stk. 1, der træffes af transport- og energiministeren eller den, der er bemyndiget hertil, kan indbringes for Energiklagenævnet. §§ 67, stk. 2, 3, 4, nr. 2, og stk. 6, samt § 68 finder tilsvarende anvendelse.«

Til lovforslag nr. L 191: Skriftlig fremsættelse (21. marts 2007)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om røgfri miljøer.
(Lovforslag nr. L 191).

Lovforslaget er en udmøntning af den politiske aftale af 21. november 2006 om den fremtidige indsats for røgfri miljøer indgået mellem regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, SF og Enhedslisten.

Formålet med lovforslaget er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af passiv rygning samt at forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

Loven finder anvendelse på alle offentlige og private arbejdspladser, på institutioner og skoler for børn og unge, på øvrige uddannelsesinstitutioner, i indendørs lokaliteter, hvortil offentligheden har adgang (det offentlige rum), i kollektive transportmidler og taxaer og på serveringssteder. Hovedreglen er, at rygning ikke vil være tilladt indendørs disse steder. Den enkelte arbejds-

plads, kommunalbestyrelse m.v. forudsættes at tage stilling til den lokale udmøntning af loven, herunder indførelse af mere restriktive regler eller anvendelse af lovens undtagelsesmuligheder.

Lovforslaget indeholder en længere række undtagelser. Generelt er der adgang til at indrette rygekabiner og rygerum på arbejdspladser, uddannelsesinstitutioner, i det offentlige rum, på serveringssteder m.v. Hertil kommer undtagelser for bl.a.: Arbejdslokaler, der alene tjener som arbejdsplads for én person; små værtshuse med alkoholbevilling og et serveringsareal under 40 m² m.v.; væresteder for socialt udsatte; bolig eller værelser for beboere på plejehjem og lignende.

Det kan i denne forbindelse oplyses, at beskæftigelsesministeren vil gøre det muligt for arbejdsledige at afslå formidlet arbejde på små værtshuse og på særlige væresteder for socialt udsatte. Dette vil ske i form af en ændring af de administrativt fastsatte regler om gyldige grunde.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg på regeringens vegne anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.